

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

יח (א) ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשאנו את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשאנו את עון כהנתכם: (א) ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשאנו את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשאנו את עון כהנתכם: (א) ואמר יי לאהרן את ובניך ובית אביך עמך תסלחון על חובי מקדשא ואת ובניך עמך תסלחון על חובי כהונתכון:

(ב) וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתה וילווי עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: (ב) וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתה וילווי עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: (ב) ואף ית אחיך שבטא דלוי שבטא דאבוי קרב לותך ויתוספון עלך וישמשוך ואת ובניך עמך קרב משכנא דסהדותא:

(ג) ושמריו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: (ג) ושמריו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: (ג) וישרון משרתך ומשרת כל משכנא ברם למני קודשא ולמדבחה לא יקרבון ולא ימותון אף אבון אף אתון:

(ד) ונלווי עליך ושמריו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: (ד) ונלווי עליך ושמריו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: (ד) ויתוספון עלך וישרון ית משרת משכן ומנא לכל פולחן משכנא וחלוני לא יקרב לותכון:

(ה) ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: (ה) ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: (ה) ויתרון ית משרת קודשא וית משרת מדבחה ולא יהי עוד רוגזא על בני ישראל:

(ו) ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: (ו) ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: (ו) ואנא הא קריבית ית אחיכון לואי מגו בני ישראל לכון מתנא יהיבין קרב יי למפלח ית פלחן משכן ומנא: (ו) ואתה ובניך אתה תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: (ו) ואתה ובניך אתה תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: (ו) ואת ובניך עמך תשרון ית כהונתכון לכל פתגם מדבחה ולמנו לפרוכתא ותפלחון פולחן מתנא איהב ית כהונתכון וחלוני דיקרב יתקטל:

(ז) וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: (ז) וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: (ז) ומליל יי עם אהרן ואנא הא יקבית לך ית משרת אפרשותי לכל קודשאי דבני ישראל לך יהבתננו לרבו ולבניך לקים עלם:

(ט) זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: (ט) זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: (ט) דיו יהי לך מקודש קודשאי מותר מן אשתא כל קורבניהון לכל מנחתהון ולכל אשמהון די יתיבון קדמי קודש קודשיו די לך הוא ולבניך:

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

(י) בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קִדְשׁ יִהְיֶה לָּךְ: (י) בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קִדְשׁ יִהְיֶה לָּךְ: (י) בְּקִדְשׁ קֹדְשֵׁי תִּכְלִינָה כָּל דְּכוּרָא יִיכּוּל יִתִּיב קֹדֶשׁא יְהִי לָךְ:

(יא) וְזֶה לָּךְ תְּרוּמַת מִתְּנָם לְכָל תְּנוּפֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָּךְ נְתַתִּים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתָךְ לְחֶק עוֹלָם כָּל טְהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: (יא) וְזֶה לָּךְ תְּרוּמַת מִתְּנָם לְכָל תְּנוּפֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָּךְ נְתַתִּים וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתָךְ לְחֶק עוֹלָם כָּל טְהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: (יא) וְדִין לָּךְ אֲפָרְשׁוֹת מִתְּנִתְהוֹן לְכָל אֲרָמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָּךְ יִהְבְּתַנּוּן וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ עִמָּךְ לְקִים עֲלֵם כָּל דְּרָכֵי בְּבִיתְךָ יִיכּוּל יִתִּיב:

(יב) כָּל חֶלֶב יִצְהָר וְכָל חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לִיהוָה לָּךְ נְתַתִּים: (יב) כָּל חֶלֶב יִצְהָר וְכָל חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לִיהוָה לָּךְ נְתַתִּים: (יב) כָּל טוֹב מִשֶּׁח וְכָל טוֹב חֶמֶר וְעֵבֹר רֵאשִׁיתְהוֹן דִּי יִתְּנוּן קֳדָם יְיָ לָּךְ יִהְבְּתַנּוּן:

(יג) בְּכוּרֵי כָּל אֲשֶׁר בְּאֲרָצָם אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ לִיהוָה לָּךְ יִהְיֶה כָּל טְהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ: (יג) בְּכוּרֵי כָּל דִּי בְּאֲרָעְהוֹן דִּי יִתְּנוּן קֳדָם יְיָ דִּי לָּךְ יְהִי כָּל דְּרָכֵי בְּבִיתְךָ יִיכְלִינָה:

(יד) כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָּךְ יִהְיֶה: (יד) כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָּךְ יִהְיֶה: (יד) כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל דִּי לָּךְ יְהִי:

(טו) כָּל פֶּטֶר רְחֵם לְכָל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָּךְ אֵף פָּדָה תִּפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: (טו) כָּל פֶּטֶר רְחֵם לְכָל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָּךְ אֵף פָּדָה תִּפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: (טו) כָּל פֶּתַח וּלְדָא לְכָל בֶּשֶׂרָא דִּי יִקְרִיבוּן קֳדָם יְיָ בְּאַנְשָׁא וּבְבַעֲרָא יְהִי לָּךְ בְּרַם מִפְּרָק תִּפְרוּק יֵת בּוּכְרָא דְאַנְשָׁא וְיֵת בּוּכְרָא דְבַעֲרָא מִסְּאֻבָּא תִּפְרוּק:

(טז) וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: (טז) וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקִּדְשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: (טז) וּפְדוּקְנִיָּה מִבֶּר יִרְחָא תִּפְרוּק בְּפִרְסְנִיָּה כֶּסֶף חֲמִשׁ סְלַעִין בְּסַלְעֵי קֹדֶשׁא עֶשְׂרִין מַעֲזֵין הוּא:

(יז) אֵף בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קִדְשׁ הֵם אֵת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת חֲלֶבֶם תִּקְטִיר אֲשֶׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה: (יז) אֵף בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קִדְשׁ הֵם אֵת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת חֲלֶבֶם תִּקְטִיר אֲשֶׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה: (יז) בְּרַם בּוּכְרָא דְתוֹרָא אוֹ בּוּכְרָא דְאַמְרָא אוֹ בּוּכְרָא דְעֻזָּא לֹא תִפְרוּק קֹדֶשׁא אֲנּוּן יֵת דְמַהוֹן תִּזְרוּק עַל מִדְּבַחָא וְיֵת תִּרְבִּיּוֹן תִּסַּק קוּרְבָּן לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעוּא קֳדָם יְיָ:

(יח) וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לָּךְ יִהְיֶה: (יח) וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לָּךְ יִהְיֶה: (יח) וּבִשְׂרָהוֹן יְהִי לָּךְ כַּחֲדָא דְאַרְמוּתָא וּכְשׁוֹקָא דְיִמִּינָא דִּי לָּךְ יְהִי:

(יט) כָּל תְּרוּמַת הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה נְתַתִּי לָּךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתָךְ לְחֶק עוֹלָם בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לָּךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ: (יט) כָּל תְּרוּמַת הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה נְתַתִּי לָּךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתָךְ לְחֶק עוֹלָם בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לָּךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ: (יט) כָּל אֲפָרְשׁוֹת קֹדֶשׁא דִּי יִפְרְשׁוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קֳדָם יְיָ יִהְבִּית לָּךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְתֶיךָ עִמָּךְ לְקִים עֲלֵם קִים מְלַח עֲלֵם הִיא קֳדָם יְיָ לָּךְ וּלְבִנְיָךְ עִמָּךְ:

(כ) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן בְּאֲרָצָם לֹא תִנְחַל וְחִלַּק לֹא יִהְיֶה לָּךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חִלַּקָה וְנִחַלְתָּךְ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (כ) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן בְּאֲרָצָם לֹא תִנְחַל וְחִלַּק

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

לא יהיה לה בתוכם אני חלקה ונחלתה בתוך בני ישראל: (כ) ואמר יי לאהרן בארעהו לא תחסין וחולק לא יהי לה ביניהו מתנו די יהבית לה אנו חלקה ואחסנתה בגו בני ישראל:

(כא) ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלה עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: (כא) ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלה עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: (כא) ולבני לוי הא יהבית כל מעשרא בישראל לאחסנא חלה פולחנהו די אנו פלחין ית פולחן משפן זמנא:

(כב) ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: (כב) ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: (כב) ולא יקרבו עוד בני ישראל למשפן זמנא לקבלא חובא לממת:

(כג) ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדדתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: (כג) ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדדתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: (כג) ויפלו לוי אנו ית פולחן משפן זמנא ואנו יקבלון חוביהו קים עלם לדדתיכו ובגו בני ישראל לא יחסנו אחסנא:

(כד) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על פן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: (כד) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על פן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: (כד) ארי ית מעשרא דבני ישראל די יפרשון קדם יי אפרשיתא יהבית ללואי לאחסנא על פן אמרית להו בגו בני ישראל לא יחסנו אחסנא:

(כה) וידבר יהוה אל משה לאמר: (כה) וידבר יהוה אל משה לאמר: (כה) ומליל יי עם משה למימר:

(כו) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: (כו) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: (כו) וללואי תמלל ותימר להו ארי תסבון מן בני ישראל ית מעשרא די יהבית לכו מנהו באחסנתכו ויפרשון מניה אפרשיתא קדם יי מעשרא מן מעשרא:

(כז) ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: (כז) ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: (כז) ותחשב לכו אפרשיתכו כעבדא מן אדרא וכמלאתא מן מעצרתא:

(כח) פן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: (כח) פן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: (כח) פן תפרשון אף אתו אפרשיתא קדם יי מכל מעשרתיכו די תסבון מן בני ישראל ותתנו מניה ית אפרשיתא קדם יי לאהרן כהנא:

(כט) מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: (כט) מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: (כט) מכל מתנתיכם תרימו את כל אפרשיתא דיי מכל שופריה ית מקדשיה מניה:

(ל) ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: (ל) ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

וּבְתוֹבֹאת יָקֹב: (ו) וְתִמְרָ לְהוֹן בְּאַפְרָשׁוּתְכֹן יֵת שׁוֹפְרִיהַ מְנִיה וְיִתְחַשֵּׁב לְלֹאֵי בְּעֵלְלַת אֲדָרָא וּבְעֵלְלַת מְעֵצְרָתָא:

(לא) וְאַכְלִיתֶם אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֲלָף עֲבַדְתֶּם בְּאַהֲל מוֹעֵד: (לא) וְאַכְלִיתֶם אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֲלָף עֲבַדְתֶּם בְּאַהֲל מוֹעֵד: (לא) וְתִיבְלוּן יִתִּיה בְּכָל אֲתֵר אֲתוֹן וְאַנְשׁ בְּתִיבּוֹן אֲרִי אֲגָרָא הוּא לְכוֹן חֲלָף פְּלַחְנְכוֹן בְּמִשְׁבּוֹ זְמַנָּא:

(לב) וְלֹא תִשְׂאוּ עֲלֵיו חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חֲלָבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֵת קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלָלוּ וְלֹא תִמּוֹתוּ: (לב) וְלֹא תִשְׂאוּ עֲלֵיו חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חֲלָבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֵת קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלָלוּ וְלֹא תִמּוֹתוּ: (לב) וְלֹא תִקְבְּלוּן עֲלוֹהֵי חוֹבָא בְּאַפְרָשׁוּתְכֹן יֵת שׁוֹפְרִיהַ מְנִיה וְיֵת קוֹדֶשֶׁיָא רַבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלוּן וְלֹא תִמּוֹתוּן:

רש"י

(א) ויאמר ה' אל אהרן – (ספרי) למשה אמר שיאמר לאהרן להזהירו על תקנת ישראל שלא יכנסו למקדש: אחת ובניד ובית אביך – הם בני קהת חזי עמרם: תשאו את עון המקדש – עליכם אני מטיל עונש הזרים שיחטאו בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והארון והשלחן וכלי הקדש אתם תשבו ותזהירו על כל זר הבא ליגע: ואתה ובניד – הבהניס: תשאו את עון כהונתכם – שאינה מסורה ללוים ותזהירו הלוים השוגגים שלא יגעו אליכם בעבודתכם:

(ב) וגם את אחיך – בני גרשון ובני מררי: וילוו – ויתחברו אליכם להזהיר גם את הזרים מלהתקרב אליהם: וישתחוד – בשמירת השערים ולמנות מהם גזברין ואמרכלין (ספרי):

(ג) וזר לא יקרב אליכם – אתכם אני מזהיר על כך:

(ד) ולא יהיה עוד קרף – (ספרי) כמו שהיה כבר שנא' (במדבר יז) כי יבא הקרף:

(ו) לכם מתנה נתנים – יכול לעבודתכם של הדיוט ת"ל לה' כמו שמפורש למעלה לשמור משמרת גזברין ואמרכלין:

(ז) עבדת מתנה – צמחנה נתתיה לכם:

(ח) ואני הנה נתתי לך – (ספרי) בשמחה לשון שמחה הוא זה כמו (שמות ז) הנה הוא יורא לקראתך וראך ושמח בלבו משל למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חתם ולא העלה בערכאין בל אחד וערער (עליו) על השדה

(יח) כי מטה אחד – אע"פ שחלקתים לשתי משפחות משפחת כהונה לבד ולויה לבד מ"מ שבו א' הוא:

(כ) והשכתי – כמו (בראשית ח) וישכו המים (אסתר ז) וחמת המלך שככה:

(כג) ויבא פרח – כמשמעו: ל"ץ – הוא חנוט הפרי כשהפריח נופל. ויגמל שקדים – כשהוכר הפרי הוכר שהן שקדים לשון (בראשית כד) ויגדל הילד ויגמל ולשון זה מצוי בפרי האילן כמו (ישעיה יח) ובושר גומל יהיה נכה ולמה שקדים הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירות אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמצינו בעוזיה (ד"ה כו) והרעת זרחה במאחו ותרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדים יחד כפוחים זה על זה:

(כה) ותכל תלונתם – כמו ותכלה תלונתם לשון זה שם מפעל יחיד לשון נקבה כמו תלונתם מרמורי"ש בלע"ז ויש חילוק בין תלונתם לתלונתם תלונתם תלונה אחת תלונתם שם דבר בלשון יחיד ואפילו הם תלונות הרבה: למשמרת לאות – לזכרון שבחרתי באהרן הכהן ולא ילונו עוד על הכהונה:

(כח) כל הקרב הקרב וגו' – איז לנו יכולין להיות זהירין בכך כולנו רשאים להכנס לחצר אהל מועד ואחד שיקריב עצמו יותר מחברו ויכנס לתוך אהל מועד ימות: האם תמנו לגוע – שמא הופקרנו למיתה:

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

(כד) אשר ירימו לה' תרומה – (ספרי) הכתוב קראו תרומה עד שיפריש ממנו תרומת מעשר:

(כז) ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן – תרומת מעשר שלכם אסורה לזרים ולטמאים וחייבין עליה מיתה וחומש כתרומה גדולה שנקראת ראשית דגן מן הגורן; וכמלאה מן היקב – כתרומת תירוש ויאהר הגיטלת מן היקבים: מלאה – לשון זישול תבואה שנתמלאת: יקב – הוא הבור שלפני הגת שהיין יורד לתוכו וכל לשון יקב חפירת קרקע הוא וכן (זכריה יד) יקבי המלך הוא ים אוקיינוס חפירה שחפר

(כח) כן תרימו גם אתם – כמו שישראל מרימים מגרנס ומיקביהם תרימו גם אתם ממעשר שלכם כי הוא נחלתכם:

(כט) מכל מתנחבם תרימו את כל תרומת ה' – בתרומה גדולה הכתוב מדבר שאם הקדים לוי את הכהן בכרי וקבל מעשרותיו קודם שיטול כהן תרומה גדולה מן הכרי כריך להפריש הלוי מן המעשר תחלה א' מחמשים לתרומה גדולה ויחזור ויפריש תרומת מעשר: (ל) בהרימכם את חלבו ממנו – לאחר שתרימו תרומת מעשר ממנו: ונחשב – המותר ללוים חולין גמורין: כתבואת גרן – לישראל שלא תאמר הואיל וקראו הכתוב תרומה שנא' כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה יכול יהא כולו אסור ת"ל ונחשב ללוים כתבואת גרן מה של ישראל חולין אף של לוי חולין:

(לא) בכל מקום – אפילו בבית הקברות:

(לב) ולא תשארו עליו חטא וגו' – (יצמות פט) הא אם לא תרימו תשארו חטא: ולא תמותו. (זכורות נו) הא אם תחללו תמותו:

א"ל המלך כל מי שירצה יבא ויערער לנגדך הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאין אף כאן לפי שצא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה צא הכתוב ונתן לו (חולין קלג) כ"ד מתנות כהונה צברית מלח עולם ולכך נסמכה פרשה זו לכאן: משמרת תרומתי. שאתה כריך לשמרתן צטהרה: למשחה – לגדולה (ספרי):

(ט) מן האש – לאחר הקטרת האש: כל קרבנם – כגון זבחי שלמי זבוח: מנחתם חטאתם ואשמתם – כמשמעו: אשר ישיבו לי – זה גזל הגר:

(י) בקדש הקדשים תאכלנו וגו' – למד על קדשי קדשים שאין נאכלין אלא בעזרה ולזכרי כהונה:

(יא) תרומת מתנם – המורס מן התודה ומהשלמים ומאיל נזיר: לכל תנופת – שהרי אלו טעונים תנופה: כל טהור – (ספרי) ולא טמאים. ד"א כל טהור לרבות אשתו:

(יב) ראשיתם – היא תרומה גדולה:

(יג) כחזה התנופה וכשוק הימין – (זכחים נו) של שלמים שנאכלים לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם לשני ימים ולילה אחד אף הזכור נאכל לשני ימים ולילה אחד: כך יהיה – (ספרי) צא רבי עקיבא ולמד הוסיף כך הכתוב הויה אחרת שלא תאמר כחזה ושוק של תודה שאינו נאכל אלא ליום ולילה:

(יד) כל תרומת הקדשים – מחיבתה של פרשה זו כללה בתחלה וכללה בסוף ופרט באמצע: ברית מלח עולם – כרת ברית עם אהרן בדבר הצריא ומתקיים ומצריא את אחרים: ברית מלח – כברית הכרותה למלח שאינו מסריח לעולם:

(כ) וחלק לא יהיה לך בתוכם – (ספרי) אף צביה:

(כג) והם – הלוים ישאו עונם של ישראל שעליהם להזהיר הזרים מגשת אליהם:

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

נביא – שמואל פרק יא' – יב'

(יד) ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחודש שם המלוכה: (טו) וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: (טז) ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: (יז) ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתני ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: (יח) הנני ענו כי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: (יט) ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: (כ) ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: (כא) ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: (כב) ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: (כג) כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויזעקו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: (כד) וישבחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור ובניד פלשתים ובניד מלך מואב וילחמו בם: (כה) ויזעקו אל יהוה ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשירות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: (כו) וישלח יהוה את ירבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבבו בטח: (כז) ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלפניכם: (כח) ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: (כט) אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: (ל) ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתתם יד יהוה בכם ובאבותיכם: (לא) גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: (לב) הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: (לג) ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: (לד) ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: (לה) ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: (לו) ולא תסורו כי אחרי התהו

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִצְּלוּ בִּי תַהֲווּ הַמָּוָה: (כב) בִּי לֹא יִטֹּשׂ יְהוָה אֶת עַמּוֹ
בְּעֶבְרַת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם:

משנה – אהלות פרק יב'

(א) נָסַר שֶׁהוּא נָתוּן עַל פִּי תַנּוּר חֲדָשׁ וְעוֹדֶה מִכָּל צִדָּדוֹ בְּפֹתֵהּ טַפַּח, טַמְאָה
תַּחְתּוֹ, בְּלִים שֶׁעַל גְּבִיּוֹ טְהוּרִים. טַמְאָה עַל גְּבִיּוֹ, בְּלִים שֶׁתַּחְתּוֹ טְהוּרִים.
וּבִישׁוֹ, טַמְאָה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מְטַהֵר. נָתוּן עַל פִּי שְׁנֵי תַנּוּרִים, טַמְאָה
בִּינֵיהֶם, הֵם טַמְאִים. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מְטַהֵר:

ושעל הנסר. וטעמא דמתניתין, לכלים
נעשים אהללים לטמא אצל לא לטהר, הלכך
חדש ללאו כלי הוא מזיל, יאן דכלי הוא אינו
מזיל: ור' יוחנן בן נורי מטהר – דוקא
בתנור. אצל בכלים מודה לטמאין. והכי איתא
בתוספתא: נתון על שני תנורים – ראש הנסר
על תנור זה וראשו השני על תנור אחר,
וטומאה בין שני התנורים. ובתנורים ישנים
איירי. ואזי רבנן לטעמיהו ור' יוחנן בן נורי
לטעמיהו. ואין הלכה כר' יוחנן בן נורי:

רע"ב – (א) נסר שהוא נתון על פי תנור
חדש – שלא הוסק ללא מקבל טומאה.
ובתנור העומד בחצר או בגינה איירי: צפתח
טפח – שהנסר רחב ויולא חוץ לתנור טפח
סביב מכל לדדיו: שעל גביו – שעל גבי
הנסר: טהורים – לכיון שהתנור טהור,
ניזולים הכלים. וכן אם טומאה על גבי הנסר
וכלים תחת הנסר: וביאן – כגון שהוסק
התנור למקבל טומאה: טמא – התנור, שאין
הנסר מזילו, וכל שכן כלים שתחת הנסר

(ב) סְרִידָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל פִּי הַתַּנּוּר מִקֶּדֶף צְמִיד פְּתִיל, טַמְאָה תַּחְתּוֹ אוֹ עַל
גְּבִיּוֹ, הַבֵּל טַמְאָה. בְּנֶגֶד אֲוִירוֹ שֶׁל תַּנּוּר, טְהוּר. טַמְאָה בְּנֶגֶד אֲוִירוֹ שֶׁל תַּנּוּר,
בְּנֶגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ טַמְאָה:

ובוקעת למעלה. ואף כשהטומאה למעלה,
בוקעת למטה ונמשכת סביב וחוזרת ובוקעת
למעלה: כנגד אוירו של תנור טהור – שהרי
הוא מוקף כמיד פתיל ומפסיק: כנגדו על
הרקיע טמא – אצל מה שתחתיו טהור:

רע"ב – (ב) סרידה – כמין שזכה של חרס.
תרגום מעשה רשת, עובד סרדתא. והיא
חלקה ועודפת חוץ לתנור טפח מכל כד: הכל
טמא – כלים שתחתיה ושעל גבה חוץ מכלים
שעל גבה כהנגד אוירו של תנור, לפי שהאהל
מביא טומאה תחתיה כל סביב התנור וחוזרת

(ג) נָסַר שֶׁהוּא נָתוּן עַל פִּי תַנּוּר יִשָּׁן, יוֹצֵא מִזָּה וּמִזָּה טַפַּח אֲבָל לֹא מִן
הַצִּדָּדִים, טַמְאָה בְּצַד זֶה, בְּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנַיִם טְהוּרִים. רַבִּי יוֹסִי מְטַמְאָה.
הַבֵּטַח אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטַּמְאָה. הִיָּה בּוֹ זִיז, רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר, אֵינוֹ מְבִיא
אֶת הַטַּמְאָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, רֹאִים אֶת הַבֵּטַח כְּאֵלוֹ אֵינוֹ, וְהַזִּיז הֶעֱלִיִּין
מְבִיא אֶת הַטַּמְאָה:

מקום לטומאה לעבור, שאין הנסר עודף מן
הלפון ומן הדרוס: ור' יוסי מטמא – קסבר
אין תנור מפסיק. ואין הלכה כר' יוסי: הבטח
– יש ספרים שגורסים אצטח. והוא בנין עשוי
כעין אמבטי שבמרחלאות שנותנים בהן מים

רע"ב – (ג) נסר – שהוא ארוך וצר וכשהוא
נתון על פי התנור יולא טפח מן המזרח
וטפח מן המערב, ודרוס ולפון אינו יולא:
טומאה בלד זה – תחת הנסר במזרח או
במערב: כלים שצלד השני טהורים – לאין

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

המזכרה למערב: רואין את הבטח כאילו אינו – שאע"פ שהבטח חוץ בנסר, גבי זין אינו חוץ. והלכה כר' יהושע:

לרחכה, ונסר נתון עליו לתקרה, והנסר עולך משני לדדים. ואם הטומאה מכל זה אין יולאה לכל אחר, לפי שהבטח חוץ: היה בו זין – היתה קורה יולאה למעלה מן הבטח מן

(ד) סנדל של עריסה שפחתו בתוך הבית, אם יש בו פותח טפה, הכל טמא. ואם לאו, מונין בו בדרך שמונין במות:

מביא את הטומאה – מן הבית לעלייה: ואם לאו – שאין שם פותח טפה: מונין בו כדרך שמונין צמת – שהסנדל והעריצה טמאים טומאת שבעה כדן כלים בכלים, והתינוק טמא טומאת ערב, כדתנן בפרק קמא, והשלישי זין אדם זין כלים טמאים טומאת ערב:

רע"ב – (7) סנדל של עריסה – עריסה של תינוק רגילים להניח תחת רגליה כמין סנדל של מתכת לנוי או בשביל שלא ירקבו: שפחתו בתוך הבית – שנפחת הגג של עלייה שהעריסה נתונה עליו ונראה סנדל העריסה בתוך הבית מן הפחת שבגג, וטומאת בתוך הבית: אם יש – במקום הפחת: פותח טפה

(ה) קורות הבית והעלייה שאין עליהן מעזיבה והן מכוננות, טמאה תחת אחת מהן, תחתיה טמא. בין התחתונה לעליונה, ביניהן טמא. על גבי העליונה, כנגדו עד הרקיע טמא. היו העליונות כבין התחתונות, טמאה תחת אחת מהן, תחת כלם טמא. על גביהן, כנגדו עד הרקיע טמא:

טומאה כאילו עומדת באויר: ביניהן טמא – ושתחת התחתונה ושעל העליונה טהורים, דשתיהן חוללות: כנגדו עד הרקיע טמא – ושתחת כולן טהור: כבין התחתונות – כנגד אויר התחתונות. ורחצן כשיעור אויר שביניהן, שאם תעלה את התחתונות או תוריד את העליונות, נמצא הכל סתום: תחת כולן טמא – כאילו היתה תקרה שיה. ועל גבן טהור:

רע"ב – (ה) מעזיבה – טיט ולכרות שקגילים לשם על גבי קורות: ומכוונות – קורה העליונה כנגד התחתונה וכל אחת יש בה רוחב טפה: תחתיה טמא – ושעל גבה טהור שהקורה חוללת. והני מילי, כשיש בקורות פותח טפה שהן רחבות טפה, אבל [אם] אין רחבות טפה לא מביאות טומאה ולא חוללות וכמאן דליתנהו דמו, ונמצאה

(ו) קורה שהיא נתונה מפתל לכתל וטמאה תחתיה, אם יש בה פותח טפה, מביאה את הטמאה תחת פלה. ואם לאו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. במה יהיה בהקפה ויהא בה פותח טפה, בזמן שהיא עגולה, הקפה שלשה טפחים. בזמן שהיא מרבעת, ארבעה, שהמרבע יתר על העגול רביעי:

הטומאה טמאים: היקפה שלשה טפחים – דכל שיס ברחבו טפה יש צהיקפו שלשה טפחים, שכן מלינו (בדברי הימים ז 7) צים שעשה שלמה עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וקו שלשים באמה יסוב אותו סביב:

רע"ב – (ו) תחת כולה – כל כלים שתחתיה טמאים, למביאה טומאה לכולה. ושעל גבה טהורים, דחוללת בפני הטומאה: ואם לאו – שאינה רחבה טפה: בוקעת ועולה – לאם טומאה תחתיה, כלים שעל גבה כנגד הטומאה טמאים: בוקעת ויורדת – לאם טומאה על גבה, כלים שתחתיה כנגד

(ז) עמוד שהוא מטל לאויר, אם יש בהקפו עשרים וארבעה טפחים, מביא את הטמאה תחת דפגו. ואם לאו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת:

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

שמונה על שמונה, אם תעשה צחוכו עיגול של שמונה, נמצא הזויות עורפים שמונה חומשים לכל קרן וקרן, לכל אמתא צריבוע אמתא ותרי חומשי צאלכסונה, נמצא האלכסון עורף על הרוחב ששה עשר חומשין, תן מהן מחאה לקרן זה ומחאה לקרן זה, הרי לכל אחד שמונה חומשין, ואם זאת לעשות בקרן זויות שחוף לעיגול ריבוע של טפח על טפח, נמצא אלכסונו עורף על רחבו שני חומשים, ונמצא מדה אלכסונו שבעה חומשים, לא נשתייר לנו יותר על האורך אלף חומש אחד, ומשום חומש אחד לא דק. ועוד, לכל אמתא צריבוע אמתא ותרי חומשי צאלכסונה, אינו מכוון לגמרי, שחסר ממנו מעט:

(ח) בַּיִת מִן הַיָּמִת מִדְּבַק לְאַסְקָפָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא אֶת הַבַּיִת. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְטַהֵר. הִיָּה נִתּוֹן תַּחַת הָאַסְקָפָה, יְדוֹן מְחֻצָּה לְמַחְצָה. מִדְּבַק לְמִשְׁקוּף, הַבַּיִת טָמֵא. רַבִּי יוֹסֵי מְטַהֵר. הִיָּה נִתּוֹן בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הַנּוֹגֵעַ בְּמִשְׁקוּף, טָמֵא. הַנּוֹגֵעַ בְּאַסְקָפָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מְטַפֵּחַ וְלִמְטֵן, טָהוֹר. מְטַפֵּחַ וְלִמְטֵן, טָמֵא:

השקוף ולחוף: הבית טמא – לאפילו מן השקוף ולחוף חשיב כבית: ר' יוסי מטהר – ללא חשיב ליה כבית. ואין הלכה כר' יוסי: ר' אליעזר מטמא – לחשיב כל האסקופה כבית: מטפח ולמטן טהור – לזקרקע דמי: מטפח ולמעלן טמא – ואף על גב דבמודבק לאסקופה מטהר ר' יהושע את הבית, הכא כשהטומאה כבית מטמא ר' יהושע צאלסקופה מטפח ולמעלה משום דדרך טומאה ללאת ולא ליכנס. והלכה כר' יהושע:

רע"ב – (ז) עמוד שהוא מוטל לאויר – עמוד עגול שמושלך בארץ ושוכב על עיגולו: לאויר – כגון בחצר או בגינה. ובאמצע העיגול הוא מתחיל להאחיל על הארץ והולך ומתקצר מכאן ומכאן עד תחתיתו שסמוך לארץ, ולענין הבאת טומאה בעיני טפח על טפח ברום טפח מרובע, ואם יש כאן ללד החוף מתחתיו רום טפח, אע"פ שלמטה בסמוך שכיבתו לארץ אין רום טפח, כולו מטמא באוהל, לנידון כשיפועי אהלים. ועמוד עגול כשיש בהיקפו עשרים וארבעה טפחים נמצא רחבו שמונה טפחים, לכל שיש ברחבו טפח יש בהיקפו שלשה טפחים, ונמצא דיכול אדם לרבע תחת דפנו שמכאן ומכאן טפח על טפח ברום טפח. שהרי כשיש כאן ריבועו של

רע"ב – (ח) מודבק לאסקופה – שהאסקופה רחבה וטומאה מודבקה צאלסקופה מן השקוף ולחוף, ר' אליעזר חשיב כל האסקופה כבית, הלכך מטמא את הבית. ור' יהושע סבר מן השקוף ולחוף אין האסקופה חשובה כבית. והלכה כר' יהושע: ידון מחאה למחאה – מחאה של אסקופה ולפנים כלפנים, והבית טמא. מחאה ולחוף, כלחוף, והבית טהור. מחאה על מחאה, הבית טמא: מודבק למשקוף – תחת המשקוף מן

גמרא – נדה דף כב' ע"ב

המפלת כמין דגים: וליפלוג נמי רבי יהודה בהא אמר ריש לקיש במחלוקת שנויה ורבנן היא ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא גבי חתיכה דעביד דם דקריש והוי חתיכה אבל בריה לא הוי ולהך לישנא דאמר רבי יוחנן באי אפשר לפתיחת הקבר בלא

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

דם קמיפלגי לפלוג נמי ר' יהודה בהא מאן דמתני הך לישנא מתני הכי רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרווייהו במחלוקת שנויה ורבנן היא:

רש"י על הגמרא

פליגי: והוי חתיכה – דטעמא לאו משום פתיחת הקצר בלא דם הוא אלא בחתיכה ענמה סצירא ליה דהויא דם וכגון שהיא מארבעה מיני דמים:

ולפלוג נמי ר' יהודה בהא – ונימא בין כך ובין כך טעמא דהא טעמא דר' יהודה אוקמינן דאי אפסקר לפתיחת הקצר בלא דם: במחלוקת שנויה – משנה זו שנויה במחלוקת בלאו סתמא ודברי הכל היא אלא ר' יהודה

זוהר – ויקהל דף רג' ע"ב

תא חזי, בין דעאל שבתא, ואתטמר ההוא מדורא, כל אשין דאשא קשיא אתטמרו ואתכפיו, ואפילו אשא דגיהנם, וחיבין דגיהנם, אית לון נייחא. וכלא תתא ועילא אית להו נייחא. בד נפק שבתא, ומברכין ישדאל על נודא, בדין נפקין כל אשין דמתטמרו, כל חד וחד לאתריה. ובגין דלא לאתעדא אשא אחרא, בתיב (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והא אוקמוה, אשא דמדבחה אמאי:

אלא בד עאל שבתא, פרוזא קרי בכולהו דקיעיו, אתתקנו דתיכיו, אתתקנו משדיו, לקדמות מאריכון. בדין נפיק חד רוחא מסטרא דדרום, וההוא רוחא אתפרש (דף ר"ד ע"א) על כל אינון חילין ומשדיון דלסטור ימינא, ואתלבשן ביה, וההוא רוחא אקרי לבושא דיקר דשבתא. בדין פתורי דהאי עלמא, מתתקנו בחד היכלא. זכאה חולקיה דההוא בר נש, דסדורא דפתוריה אתחזי תמן בדקא יאות, וקיימא בלא מתתקנא, בלא פסופא, אינש כפום חיליה:

הלכה – הרמב"ם הלכות שבת פ"ט

(ח) הנוטל צפרניו או שערו או שפמו או זקנו הרי זה תולדת גוזז וחייב והוא שיטול בכלי אבל אם נטלן בידו בין לו בין לאחר פטור וכן החותך יבולת מגופו בין ביד בין בכלי פטור בין לו בין לאחר ומותר לחתוך יבולת במקדש ביד אבל לא בכלי ואם היתה יבשה חותכה אף בכלי ועובר:

(ט) הנוטל שערו בכלי כמה יטול ויהיה חייב שתי שערות ואם ליקט לבנות מתוך שחורות אפילו אחת חייב צפורן שפירשה רובה וציצין של עור שפירשו רובן אם פירשו כלפי מעלה ומצערות אותו מותר ליטול אותן בידו אבל לא בכלי ואם נטלן בכלי

חק לישראל – פרשת קרח יום ו'

פטור ואם אינן מצערות אותו אפילו ביד אסור ואם לא פירשו רובן אפילו מצערות אותו אסור לנטלן בידו ואם נטלן בכלי חייב:

לע"נ:

זאב וזיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גר גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה
בת שמחה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.